

skeligheder opstaaet Højkonjunktur i Priserne delvis bragtes ind i Statskassen. Da hele Rigsdagen gik med til Loven af 17. Marts 1917, løftede vi Brændevinen helt ud af det Lag af Artikler, som hørte til det daglige Forbrug for den knappe Portemonnæ, og fra da af er det overhovedet ikke andet end det rent skattetekniske Synspunkt, som maa anlægges paa Love af denne Art med Hensyn til Brændevin, det rent skattetekniske: Vil Pengene indgaa, og vil Varen blive solgt? Udsigten dertil beror jo paa den ringe Udsigt til yderligere Tilgang til Lagrene, og om det er et tilstrækkeligt Incitament, maa Tiden vise. Jeg tror nok, der kan være nogen Tvivl om, at dette store Skattetillæg, hvis virkelig en betydelig Del af Beholdningerne kommer ud som Brændevin, vil skabe Statskassen en saa meget større Indtægt, end maaske et mindre Skattelæg vilde have gjort; men vi maa her stole paa, at den højtærede Finansminister har set rigtigt, og i alle Tilfælde for mit Vedkommende skal jeg ikke have noget som helst imod at sige, at vi følger Finansministeren med Hensyn til Skattelægets Størrelse. Hvad jeg i disse indledende Bemærkninger, som jeg slet ikke havde tænkt at fremsætte, vilde fremhæve overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), var blot det, at i Marts 1917 forlod vi enhver Tanke om, at den Vare, der som Brændevin eller Akvavit kan komme ud af den absolutte Alkohol her i Landet, har noget med andet end fiskale og skattetekniske Spørgsmaal at gøre.

I et noget andet Plan og derfor efter min Mening i Virkeligheden ogsaa vigtigere ligger det, at Denatureringsgodtgørelsen skal nedsættes og Afgiftsfriheden af den tekniske Sprit ophøre. Der ligger deri, efter min Mening virkelig et Beskatningsspørgsmaal som et politisk Spørgsmaal i gængs Forstand. Jeg kan ikke her helt være enig med Bemærkningerne til Lovforslaget, som affærdiger Spørgsmaalet med en Bisætning om, at det kan ikke antages, at denne Nedsættelse i Afgiftsgodtgørelsen vil faa nogen kendelig Indflydelse under de nuværende Forhold, det vil altsaa sige kvantitativt, med Hensyn til, hvilket Kvantum der vil blive aftaget. Jeg maa mene, at det vigtigste Spørgsmaal, der vil være at overveje, er, hvad Betydning det, at denne Godtgørelse nedsættes, vil faa for Prisen paa den denaturerede Vare, naar den i sin sidste Forklædning kommer ud til Forbrugerne, og det tilsvarende for teknisk Sprit. Det maa særlig for dem af os, der ikke er Tilhængere af indirekte Beskat-

ning og ganske særlig af indirekte Beskatning paa Forbrug, være det væsentlige Spørgsmaal. Men i denne Henseende vil jeg dog gøre opmærksom paa, at man ikke maa glemme, at noget af denne Sprit skal igennem saa mange Forandringer og ligger saa langt fra Spiritusens oprindelige Form, inden den overgaar til Forbrug, at Sprit-Godtgørelsen bliver mindre væsentlig med Hensyn til Indflydelsen paa Salgsprisen. Andet af Spritten skal overhovedet ikke ud til Forbrug, men forsvinder i Produktionen af Varer af helt anden Art, saa der slet ikke mere tænkes paa Spritten, naar man køber den færdige Vare, og atter andet af Spritten omformes til Luksusartikler, for hvilke Prisen fastsættes under helt andre Hensyn end Spiritusprisen. Dette Forholds Betydning for Beskatningen forekommer mig altsaa at være, hvad man maa overveje, og ved disse Overvejelser er jeg kommet til det Resultat, at man vil kunne følge den højtærede Finansministers Ønske ogsaa paa dette Punkt. Det er ved den denaturerede Sprit og ogsaa ved den tekniske Sprit oftest saaledes, at ganske vist vil Godtgørelsens Nedsættelse eller dens Bortfalden mærkes som saadan paa det første Stadium med det hele Beløb og gaa videre endogsaa med større Beløb, men efterhaanden vil under Varens Omformning eller Anvendelse saa mange andre Omstændigheder paavirke den endelige Varepris, at denne Godtgørelses Bortfalden bliver en forholdsvis underordnet Post i Forhold til hele Varens Pris. Og alligevel maa jeg indrømme, at det er kun, fordi der efter § 4 er givet Finansministeren Ret til at særlige Hensyn at fratage Afgiften, at jeg helt uden Betænkelighed kan gaa med dertil. Jeg maa derfor have Lov til at udtale det Haab, at de Autoriteter, de Melleminstanser, som kommer til at udtale sig for den højtærede Finansminister, forinden han træffer Bestemmelse efter § 4, vil lade det finansielle Spørgsmaal, hvor meget Statskassen giver Afkald paa, i nogen Grad træde tilbage under Overvejelserne og vil lade det, som vindes for andre Samfundsformaal, træde i Forgrunden. For her er vi jo unægtelig til Dels inde paa et af de Grænseomraader — der er blevet nævnt f. Eks. Belysningen —, hvor den indirekte Beskatnings Indflydelse paa, Indgriben overfor Kulturgoder, som har Værdi jævnsides med, ja, endogsaa over de finansielle, særlig i saa mørke Tider som de nuværende, kan blive af meget væsentlig Betydning. Jeg synes at maatte sige, at Administrationen af denne Lov, for saa vidt angaar §§ 3 og 4, vil faa meget